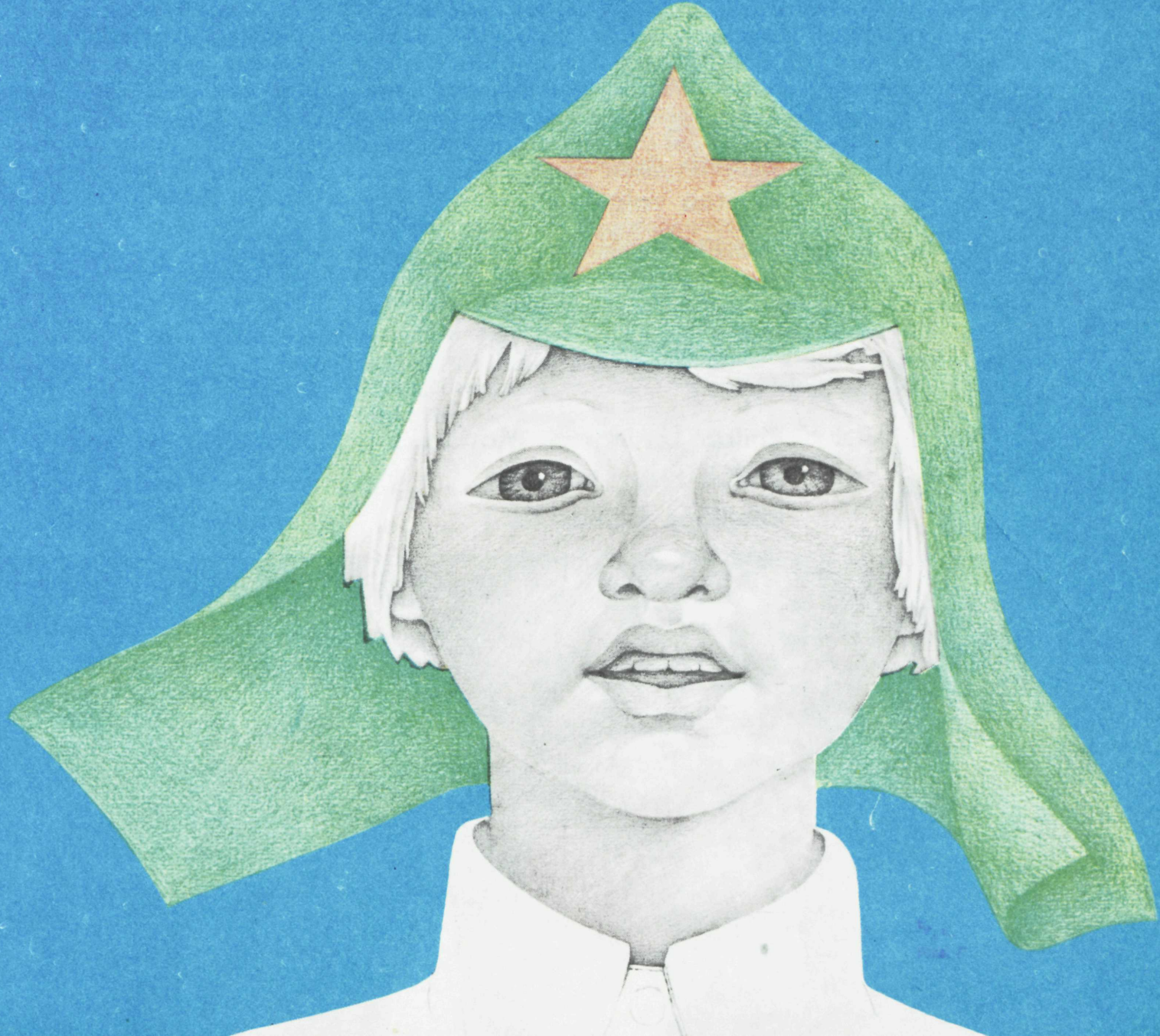

TÄÄHEEKKE

NR. 2

1976

YENE KIRJANIK
SAMUIL MARŠAK

Emakeele tund

Avaras valges majas
hommikuvaike ajal
koolilaps südametulega
kirjutab mustale valgega,
kirjutab valgele mustaga,
kirjutab kriidi ja sulega:

„Sõda
pole meil vaja!”

Ehitab Leningrad, Moskva,
ehitab terve me maa,
koolilaps vihikus sõnu
täht-tähelt ehitab ka.

Paistab varases valguses
iga sõna ja täht,
kohe vihiku alguses
tõsine mõte kajab:

„Rahu kõigile kõikjal.
Sõda
pole meil vaja!”

Rahu kõigile kõikjal,
sõda et kaoks meie teelt,
maailm on kõikide jaoks.

Meie, nõukogude lapsed
nõnda õpivad keelt.

Tõlkinud OLIVIA SAAR

Illustreerinud KAISA PUUSTAK

24. veebruaril kogunevad Moskvasse meie kodumaa kõikide parteiorganisatsioonide delegaadid. Algab Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei XXV kongress. Seal kõnelevad delegaadid möödunud, üheksanda viie aasta plaani täitmisest. Kõnelevad suurtest ja tähtsatest töödest, mida rahvas on partei juhtimisel oma elujärje parandamiseks teinud. Viisaastakul ehitati palju uusi tehaseid, rajati uusi kaevandusi ning suurendati toodangut. Rohkesti ehitati elumaju, koole, lasteaedu. Kolhoosides ja sovhoosides ehitati suuri karjafarme, põldudest saadi häid viljasaake. NLKP XXV kongressil määratakse järgmiseks viieks aastaks uued ülesanded. Kümnendal viisaastakul jätkuvad tööd rahva heaolu tõstmiseks, kodumaa võimuse suurendamiseks. Paljude tähtsate tööde hulgas on

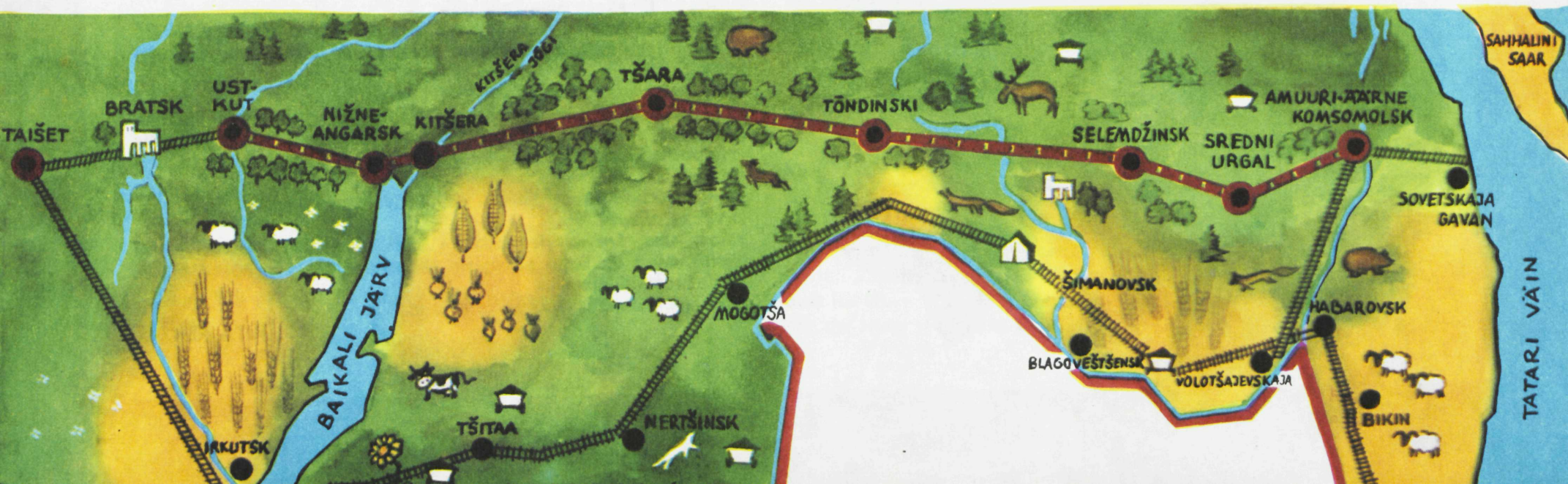
BAIKALI-AMUURI MAGISTRAALI EHITAMINE.

See on kommunistlike noorte löökehitus. Uut raudteed rajavad ka Eesti noortebrigaadid. Isegi pioneerid aitavad jõudumööda kaasa: nad koguvad vanametalli, mida vajatakse raudteerööbaste valmistamiseks.

Pildil on Siberi see ala, kus kulgeb vana ja hakkab kulgema uus raudtee. Vaata — Baikali—Amuuri magistraal algab Taišeti linnast ja ulatub Amuuri-äärse Komsomolskini. Ja sealt edasi Sovetskaja Gavani linnani. Ust-Kuti linnani on raudtee valmis. Rajada tuleb veel üle kolme tuhande kilomeetri magistraali, ehitada jaamu ja asulaid. Näe, Baikali järve lähedale ehitatakse Kitšera asula! Selle asula kavand tehti meie vabariigi instituudis «Eesti Maaehitusprojekt».

Magistraal läheb läbi paksude metsade, läbi tunnelite mägedes, üle paljude jõesildade. Neis paigus leidub hulgaliselt maavarasid. Kuid siiani ei olnud seal võimalik metallimaake ja kivisütt kaevandada, sest puudusid teed ja asulad. Kuue aasta pärast on Baikali—Amuuri raudtee valmis ja avaneb juurdepääs maavaradele. Magistraal on ka kõige lühem tee Moskvast Kaug-Ida rannikulinnadeni. See raudtee võimaldab ehitada veel teisigi suuri magistraale ääretu Siberi eri paikadesse.

MADIS TAAVI

AUSTUS ALGAB VIISAKUSEST

Miku täheke sai malevanõukogult pühapäevaks preemia-kino-piletid. Juba enne õiget aega olid kõik trammipeatuses: preemiakinos polnud keegi neist varem käinud.

Kui tramm tuli, hüppas Tiit kohe esimesena uksele. Aga tähekesejuht Ivi kutsus ta tagasi.

«Kannatame natuke,» ütles ta. Tiit nägi, kuidas teised inimesed peale läksid. Muidugi, nüüd on kõik istekohad võetud! Hea, kui korralikult seistagi saad...

Aga Ivi veel aitas ühel suure kandekotiga vanakesel trammi minna ja ütles siis: «Ja nüüd lähevad meie tüdrukud, poisid jäävad viimaseks.»

Kõik said ilusasti peale. Ivi ise tuli kõige viimasena. Tiit oli paha: «Meie olime ju enne peatuses! Oleksime trammis kohta pakunud, kui mõni vanainimene oleks tulnud...»

«Jah, nüüd ei saagi trammis viisakas olla,» arvas ka Mikk.

Ivi muigas: «Vaata, kus näitlejad! Enne haaravad vabad kohad endale ja siis hakkavad neid pakkuma...»

Preemiakino, nagu selgus, oli päris tavaline kino, ainult piletid oli täheke oma tubliduse eest preemiaks saanud. Pärast filmi lõppu kutsus Ivi tähekese oma koju külla.

«Ema, palun tule ka meiega teed jooma,» kutsus Ivi. Ivi ema tuli, ulatas kõigile kätt. Rein krapsas kohe püsti, teised tema eeskujul samuti.

«Näe, kui viisakad lapsed,» ütles Ivi ema.

«Jaa, seda nad on. Trammi lasevad täiskasvanutel enne minna. Abistavad vanakesi. Ja kohta pakuvad, tervitavad ja...» Ivi jättis jutu pooleli ning naeratas oma tähelastele. Lapsed mõistsid ja naeratasid...

«Palun võtke küpsiseid,» ulatas Rein Ivi emale vaagna. Mikk pakus Iville suhkru.

«Sina, ema, ära imesta midagi,» ütles Ivi. «Viisakusest algab ju austus. Meil on kohe niisugune reegel — oktoobrilapsed austavad vanemaid inimesi.»

«On küll,» kinnitas Mikk väga tõsiselt.

JUTA RENZER

Kakskümmend aastat tagasi tõi **HELJO MÄND** «Pioneeride» toimetusse luuletuse, mis algas sõnadega:

Emal on üks väike uba,
aina veereb mööda tuba.

Hiljem sai selle luuletuse järgi nime **Heljo Mäni** esimene luulekogu «Oake». Nüüd on **Heljo Mäni** kirjutatud raamatuid igas lasteraamatukogus terve riulitais: «Metsalilled», «Pidu vihma ajal», «Andu läheb lasteaeda», «Tuul peas», «Koer taskus», «Pillerpall» — kõiki ei jõua siin üles lugedagi. Peale luuletuste ja juhtude on **Heljo Mänd** kirjutanud ka lastenäidendeid. Praegugi mängib **Rakvere** teater tema lõbusat lavalugu «Nutikas eesel».

HIIREKE

Isa tuli töölt koju ja heitis puhkama. Mina pidin valvama vaikuse järele. Algul polnud midagi valvata, aga siis hakkas **Anu** hüppama.

Keelasin:

«Ei tohi hüpata. Isa magab.»

Anu hüppas edasi.

Keelasin veel kord:

«Ei tohi hüpatal!»

Anu ütles:

«**Anu** ei hüppa. **Anu** mängib hiire kõpsukingi.» Ja hüppas edasi.

Isa küsis läbi une:

«Kes siin kõpsutab?»

«Hiireke,» vastas **Anu**.

«Ahah,» ütles isa, keeras teise külje ja magas edasi.

HELJO MÄND

PÄIKE

Mängisime **Anuga** peitust. Leidsin **Anu** alati üles.

Anu ütles:

«**Anu** tahab minna pilve taha. Siis **Mari** ei leia.»

«Pilved on kõrgel,» ütlesin mina, «ainult päike saab sinna minna.»

«**Anu** on ka päike.»

«Ei ole. Sa oled **Anu**.»

«Olen küll päike. **Emal** ütles **Anule**: oled minu väikene päike.»

KONN

Olime **Anuga** aias. **Anu** on mu väike õde. **Konn** hüppas murul.

Anu ütles: «**Anu** hüppab ka.» Ja hüppaski **konnale** järele.

Konn volksas naabri aeda. Ütlesin **Anule**: «**Konn** hüppas ära.»

Anu ütles: «**Anu** hüppas ka ära.» Aga ta ei mahtunud aia vahelt läbi.

Anu meel läks kurvaks. Ta ei saanud ilma **konnata** hüpata. Hakkasin uut **konna** otsima, kuid ei näinud kusagil. Ütlesin **Anule**: «Ma olen ise **konn**. Hästi suur **konn**.» Ja hakkasin hüppama. **Anu** kilkas naerda. Nüüd ta sai jälle hüpata.

KELDER

Triinu ja Taavi maja all on kelder. Kelder on põnev koht. Keldris on igasuguseid asju.

Suures salves on kartulid, mullalõhn juures ja valged itteotsad kevadet ootamas. Seina ääres suures kastis on liiva sees porgandid peidus. Nad seisavad seal karsked ja värsked nagu peenrast võetud. Kaalikad ja peedid on piklikus kastis reas, natuke tõmbid näod peas. Ilmselt magavad nad talveund.

Aga seina ääres riiulil on moosipurgid rivis, valged sildid risti rinna peal: Maasikad 75, Vaarikad 74, Mustikad 72, Kirsid 75. See number ei

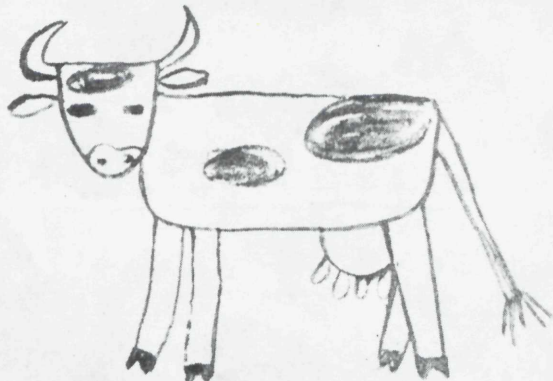
tähenda seda, et niimitu kirssi või maasikat on purgi sees. Number tähendab moosikeetmise aastat. Sellel riiulil teiste purkide seas on ka Triinu tehtud toormoos ja Taavi korjatud puravikud. Neid hoitakse ema sünnipäevaks.

Kõige ülemisel riiulil on purk, mille sildile on kirjutatud: Pohlalad 69. See on vanamemme keedetud pohlamoos. Vanamemm ise on juba viis aastat surnud, aga tema moos on alles. Seda hoiab ema taadi kuuekümnendaks sünnipäevaks.

Taadi sünnipäeval tehakse vanamemme pohlamoos lahti ja kõik saavad seda maitsta. Siis on, nagu istuks vanamemmi ise pidulauas kõigi külaliste seas. Siis saab ka Teet vanamemme moosi ja saab selle moosi läbi midagi vanamemmest teada.

Illustreerinud SILVI VÄLJAL

VASSIL SUHHOMLINSKI

PIIM ON JU VALGE

Õpetaja ütleb lastele:

«Lapsed, nüüd joonistame lehma . . .»

Esimese klassi õpilased kummarduvad joonistusvihikute kohale. Väike Marika joonistab lehe äärelle tillukese lehma.

Õpetaja läheb Marika juurde ja küsib:

«Miks sa nii väikese lehma joonistasid! Jäi ju veel küllalt valget puhast paberit . . .»

«See pole valge paber,» vastab Marika. «See on piim. Aga piim on ju puhas . . .»

Tüdruk tõmbab õrnalt peoga üle valge paberilehe, nagu pühkides sellelt tolmu-kübemeid.

Illustreerinud HEINO SAMPU

JURA ON TIMURLANE

Kolmanda klassi õpilane Jura on timurlane. Isegi väikese timurlasterühma komandör. Tema rühmas on üheksa poissi. Nad käivad abistamas kaht vana-kest, kes elavad küla servas.

Poisid istufasid majade ümber õunapuid ja roose ning kastavad neid. Tas-sivad vett, käivad poest leiba too-mas.

On vihmane sügispäev. Jura on käinud poistega vanakestele puid lõhkumas. Tuleb koju, väsinud ja pahur.

Võtab jalanõud ära, riptab mantli vär-na. Nii mantel kui saapad on porised.

Jura istub laua taha. Ema paneb toidu lauale, vanaema aga hakkab Jura saapaid ja mantlit puhastama.

Tõlkinud ELJU MARDI

Vene kirjanik
Gennadi Tsõferov

SIIL

Siil sidus okastesse roosa lindi.
"Miks sa nii teed?" küsiti temalt.
"Kas te siis ei tea?" naeratas siil.
"Täna puhkes õide okkiline kibuvits.
Mina tahan ka õitseda."

ELEVANDI LIBLIKAS

Näe, mis mõtles välja üks minu tuttav elevant! Ta otsus-
tas kinni püüda suure liblika. Elevant läks aasale ja
viskas oma võrgu liblikale peale. Kõik naeravad:
"Kas see on siis liblikas? See on ju tuuleveski!"
Näe, mis juhtub, kui elevantid hakkavad liblikaid püüdma.

Tõlkinud ELLE TURKINA

Tiia Toomet

NEEGRIPOISI JUTT

Väike neegripoiss tuli õhtul koju, üleni tolmune.

"Kus sa end ometi nii ära oled määrinud!" pahandas ema.

"Võta kohe seep ja pese ennast jõe ääres jälle ilusti mustaks!"

Mati Soonik

PÄÄSEMINE

Eve nuttis väga kaua. Pisaratest tekkis loik, loigust aga järv nutja ümber.

Enda päästmiseks hakkas tüdruk ujuma.

Eve vehkles kätega ja siputas jalgu. Vesi vahutas tüdruku rabelemisest. Pisarate valamiseks polnud tal enam mahti.

Tüdruk rapsis hulk aega, enne kui kaldale jõudis. Löötsutades istus Eve puhkama.

"Hea, et ma ujuda oskan," mõtles Eve endamisi.

LINNUD LENDA

Puukoristaja

Sinitihane

Rähn

Rasvatihane

Tutt-tihane

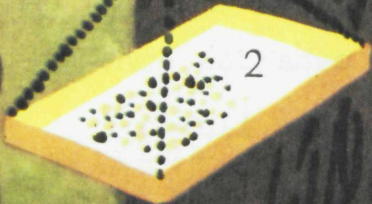
Porr

1

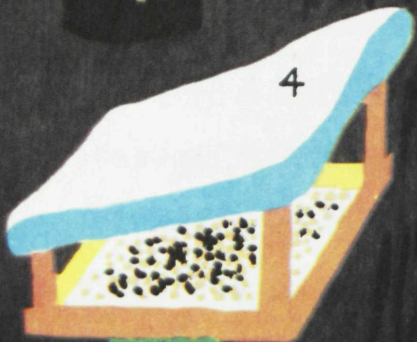
2

3

4

Rähn põristas kuivanud kuuseoksa. Porr sibas vilkalt pehkinud kännutüükal ringi. Puukoristaja ronis, pea alaspidi, mööda männitüve, nii et krobeline koor krabises. Vurinal lendas männi alla lumehangele tutt-tihane. Teda oli hõlbus tunda: tal ju

SID SÖÖKLASSE

pealael teravatipuline musta-valgekirju suletutt. Ja kus kukkus sädistama:

«Porr ja puukoristaja — tsitsi-ürrr! Kas otsite puulõhedesse ja koo-
reprudesse pugenud putukaid? Seal nad on, kuid kätte ei saa! Kül-
m on kõik lõhed ja praod jääkorruga katnud. Lumi on kõik
oksad enda alla matnud. Metsast me toitu ei leia. Nälg varuks!
Nii me kevadeni vastu ei pea. Parem lendame kolhoosikülla söögi-
poolist otsima — tsitsi-ürrr!»

Tutt-tihase kutset kuulsid ka teised pruunitiivalised porrid ja sini-
hallid puukoristajad. Kuulsid valgepöselised rasvatihased ja sinise
peaga sinitihased. Rähn jättis oksa pöristamise pooleli. Kõik nad
lendasid küla poole. Ees tihased, teised linnud järel. Kõige viima-
sena lendas rähn. Ja inimesed, kes neid nägid, ütlesid: «Vaadake,
tihasesalk lendab!»

Ennu õuel oli lindude söökla. Sinna see tihasesalk lendaski.

Tutt-tihane kiitis: «Siin süüa kuhjaga — tsitsi-ürrr!»

Oligi. Kuuseoksal nõõri otsas rippus pekitükk, nagu näed pildil 1.
Vahtra madalama oksa küljes oli toidulaud, nagu näed pildil 2.
Kase küljes oli päris automaatsöötja, nagu näed pildil 3. Aiapostil
asus toidumaja, nagu näed pildil 4. Kõik puha Ennu enda meister-
datud. Muidugi vanaisa õpetas ja aitas tublisti kaasa.

Toidulauaks võtsid Enn ja vanaisa õhukese lauajupi. Selle külge
lõid naeltega madala ääre. Kui laud oli puu külge riputatud, pani
Enn sinna saiatükikesi ja kõrvitsaseemneid. Enn tahtis lauale ka
leiba puistata, kuid vanaisa keelas: «Ei ole tarvis. Väikestele met-
salindudele on leib kahjulik.»

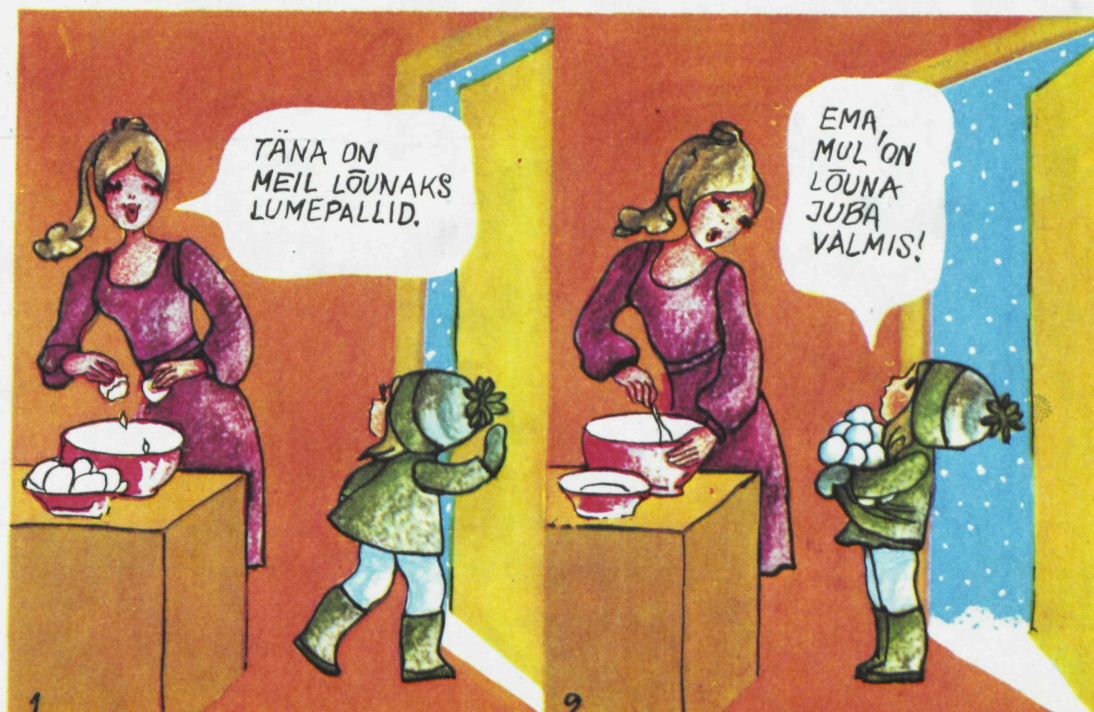
Automaatsöötjaks võeti tavaline pudel. Vanaisa seletas: «Klaasi
läige võib linde hirmutada. Värvime pudeli mustaks ja katame
puukoorepuruga.» Nii tehtigi. Enn täitis pudeli hirs- ja nisutera-
dega. Kui linnud sõid, pudenes toitu järjest parajal määrdul alus-
lauale.

Toidumaja tehti niisamuti nagu toidulaudki. Ainult laua nurkadesse
naelutati kaks lühemat ja kaks pikemat postikest nii, et katus sei-
saks poolviltu. Längus katusele ei kogune raskeid lumemütse. Enn
pani majja viljateri, kaerahelbeid ja saiatükikesi. Vanaisa ütles, et
lindude toiduks sobivad veel kanepi-, päevalille- ja arbuusiseem-
ned. Ka kuivatatud pihlaka- ja leedrimarjad ning maltsa-, hapu-
oblika- ja nõgeseseemned. Marju ja umbrohuseemneid on vaja
sügisel korjata, et neid lindudele talveks hoida.

Meisterda ka sina lindudele toidulaud või -maja ja pane sinna
väikeste suleliste jaoks toitu. Nii aitad metsalindudel ületalve ela-
da.

EINO TALI

Joonistanud ELLE TIKERPÄE

OKTOOBRILAPS

**MA JUBA OKTOOBRILAPS!
OLEN KÄRME, RÕOMUS, KRAPS.
KUI KOONDUSELE LÄHEN,
PANEN RINDA HELKIVA TÄHE.**

LEA MARTIN,
Tallinna 25. Keskkooli
II-b klassi oktoobrilaps

VAHVA VÕISTLUS

Meie klassi oktoobrilastel oli vahva rahvastepallivõistlus. Koondust juhendasid tähejuhid Maret, Maarika ja Riina. Nad õpivad kuuendas klassis. Jagasime endid võistkondadeks, igasse võrdselt poisse ja tüdrukuid. Meie meeskonnas olid Vahur, Kaie, Gunnar, Heli, Annela, tähejuht Riina ja mina.

Me pingutasime kõvasti ja võitsimegi!

ENN SIMENSON,
Kambja 8-kl. Kooli
II klassi oktoobrilaps

TEEME LAHTI POSTIPAUNA!

LUMI

**LUMI, KUI VALGE SA OLED!
LUMI, KUI ILUS SA OLED!
SA OLED VALGEKS VÄRVINUD MU KODUMAA,
KERGE VAIBAGA KATNUD ME MAA.
KUI SA KORD SULAD,
PAISTAB PÄIKE NAGU KOLLANE LAIK TAEVAS,
JA MINA MÄNGIN SIIS PÄIKESE ALL.**

JANA SEGAR,
Tartu 5. Keskkooli
III-c klassi oktoobrilaps

MINU MÜTSID

**KUI MA TÄNA ÕUE LÄHEN,
PANEN KARVAMÜTSI PÄHE.
SELLEGA KÄIN MITU KUUD,
KUNI LEHTE LÄEVAD PUUD.**

**KEVADEL, KUI ÕUE LÄHEN,
PANEN KOOLIMÜTSI PÄHE.
SELLEGA KÄIN JÄLLEGI
KUNI SOOJA SUVENI.**

MEELIS KUUSE,
Kehra Keskkooli
IV-b klassi õpilane

«Tähekoondus metsas» — joonistanud Saduküla 8-kl. Kooli oktoobrilaps KUIDO KARU.

REBASEFARMIS

Meie täheke käis Hulja sovhoosi rebasefarmis. Seal olid sinirebased, hõberebased ja naaritsad. Sinirebased on helehallid, hõberebased mustad, hõbedase okkaga, aga naaritsad on tumepruunid. Kõik kokku on neid 13 500. Rebased ja naaritsad söövad lihatoitu ja kalu. Neid kammitakse kaks korda aastas. Kui me farmis olime, hakkas talitaja parajasti rebaseid kammima. Nägime, kuidas ta rebase puurist välja võttis ja kammimislauale pani. Kammimislauad hoiab rebast kinni, et see talitajat hammustada ei saaks. Pärast kammimist oli rebane sile ja läikiv. Teda oli nii tore vaadata!

ELO KATMANN,
Hulja Algkooli
III klassi oktoobrilaps

PÖLLUMAJANDUSNÄITUSEL

Mul oli üks väga huvitav päev — käisin Saaremaa põllumajandusnäitusel. Juba hommikul vara sõitsin bussiga linnale. Küll oli palju rahvast! Kõik läksid näituseväljaku poole. Väljakul olid autod, traktorid, adrad, järelkärud, bussid ja igasugused mootorid. Pikas näitusemajas olid loomade ja lindude toipised, metsatööriistad, seinaplaadid, vaibad, akvaariumid kaladega, kalakombinaadis valmistatud konservid, mitut sorti õunu, saiad, tordid. Seal võis kõike näha, mida Saaremaa põldudel ja aedades kasvatatakse. Pärast näitust läksime ratsavõistlusi vaatama. Küll olid ilusad ja kiired hobused! Oleksin ise ka ratsufada tahtnud.

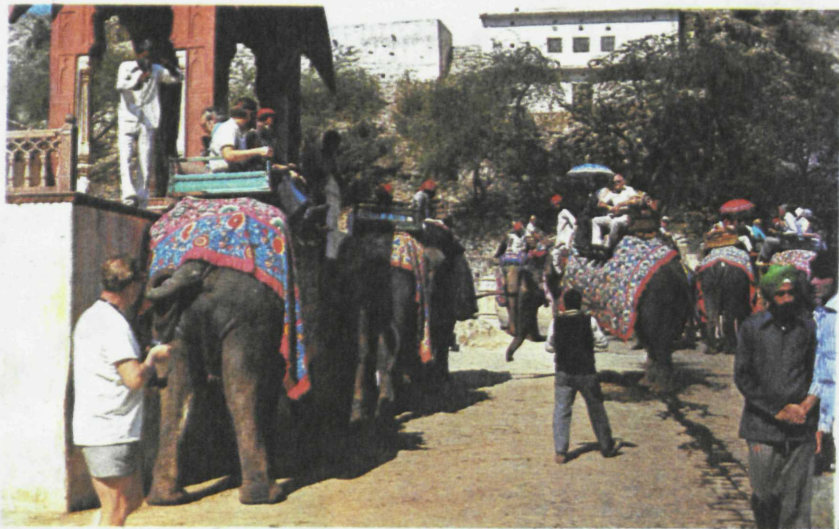
AIN UNDRITS,
Salme Algkooli
II klassi oktoobrilaps

Seekord läheme mänguaeda ja meisterdame aiaskulptuuri. Sinisest paberist laik on vesi basseinis ja kollakaspruunid tükid plastiliinist kivikesed.

Kui aiaskulptuur on plastiliinist vormitud, kaunistame selle juppideks lõigatud mitmevärviliste kokteilikõrtega. Millist mustrit teha! Pildil on ühesuurused kõrrejupid plastiliinisse surutud, iga rida ise värvi. Vahelduseks võite mõne rea ka nööpidest teha. Algul proovige teha nii nagu siin pildil, siis aga katsetage teist moodi.

ANNE AARE

Kolm pilti INDIAST

Käisin turismigrupiga Indias. Mind köitis sealne ilus loodus ja muistsed omapärsed ehitised. Nägin, kuidas hindud elasid ja töötasid. Tõin Indiast kaasa hulga värvifotosid. Neist kolme näitan ka sulle. Sellel maal on palju mälestusmärke, mis jutustavad möödunud aegadest. Pildil 1 näed hindude üht vana kultuurimälestist. See sammas asub pealinnas Delhis muistsete väravavaremete juures. Sammas on rauast valatud ja püstitatud mitme sajandi eest, kuid ei ole üldsegi roostetanud. Kuidas vana-aja hindud oskasid roostevaba rauda valmistada, on jäänudki saladuseks. Kunagi ammu oli Indias palju elevante. Neid kasutati põllutööl ning koormate ja inimeste ve-

damiseks. Isegi sõtta mindi nende kõrgel turjal. Kuigi elevante on nüüd vähe järele jäänud, võib neid siiski näha. Pildil 2 on need suured loomad turiste sõidutam.

Kuulsad on maotaltsutajad. Olin lugenud hindude imepärasest võimest mürgiseid madusid tant-sitada. Nüüd aga võisin ise näha, kuidas tõmmu mees avas korvi ja sellest ronis kobra välja. Mees hakkas vilepilli mängima. Kobra tõstis pea ja jälgis teraselt, kuidas mees pilli vasakule ja paremale, alla ja üles liigutas. Liigutuste järele kõigutas ka madu oma pead. Jäi mulje, nagu kuulaks madu muusikat ja selle taktis tantsiks. Seda maotaltsutajat näed kolmandal pildil.

MATI RUBIN

MILLISED KUJUTATUD ESEMED KUULUVAD MAJJA, MILLISED KUURI, MILLISED AEDA!

1	A	R			
2		A	R		
3			A	R	
4				A	R

1. KALLIS.
2. VAJADUS.
3. ÖNNESOOVI...
4. SILMAVESI.

LEIA
JOONISELT
KAHEKSA
KOLMNURKA!

ELKÜ Keskmittee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu lastejakiri «Täheke» nr. 2 — 1976. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 101, Pärnu mnt. 67-a. Toimetus käsikirju ei tagasta.

Kolleegium: E. Haamer, V. Koikas, E. Mardi (peetoimetaja), H. Mänd, A. Piirma, H. Rattiste. Kunstiline toimetaja E. Pikk, vanem tehniline toimetaja A. Aare, vanemkorrektor E. Orgmeis. Telefonid: vastutav sekretär 681-319; kunstiline toimetaja 681-321; koolilelu, teadus, tehnika 681-315; kirjandus, kirjad 681-317; korrektor 681-316; üldtelefon 681-318.

Laduda antud 4. I 1976. Trükkida antud 21. I 1976. Trükiarv 71 000. Ofsetpaber nr. 1. 60x90/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspoognaid 2,65. MB-00121. Tellimise nr. 12. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükkikoda, Tallinn 200 001, Pärnu mnt. 67-a.

Esikaanel JARONA MELNIKOVA
joonistus «Mina kal».

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета Пионерской организации Эстонской ССР «Тäheke» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии. Tallinn, 200 001, Pärnu maantee, 67-a. Адрес редакции: ЭССР, Tallinn, 200 101, Pärnu maantee, 67-a. Цена 15 коп. Объем 2 печ. листа. Заказ № 12. Тираж 71 000.

HIND 15 KOP.
ИНДЕКС 78231

TALLINNA
37.
LASTEIA
MUDILASED
EHITAMAS

Pildistanud
GUSTAV GERMAN